

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1085/2020
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Грубановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду ЗК-50/2020 од 14.05.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-152/20 од 24.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Грубановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду ЗК-50/2020 од 14.05.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-152/20 од 24.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду ЗК-50/2020 од 14.05.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећена ББ је са постављеним имовинскоправним захтевом за накнаду штете упућена на парницу. Окривљени је обавезан да оштећеној ББ на име накнаде нужних трошкова заступања по пуномоћнику плати износ од 51.000,00 динара, те да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-152/20 од 24.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Шиду 3К-50/2020 од 14.05.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојан Грубановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да у целости укине пресуде Основног суда у Шиду 3К-50/2020 од 14.05.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-152/20 од 24.07.2020. године и предмет врати на поновно суђење и одлуку првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијана правноснажна пресуда заснована на незаконитим доказима и то на решењима Основног суда у Шиду Нп-9/19 од 17.04.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Нпж-12/19 од 22.04.2019. године, а без којих незаконито прибављених доказа, које је суд морао издвојити из списка предмета, не би била донета осуђујућа пресуда. По ставу браниоца наведена решења су незаконита из разлога јер иста представљају “плод отровног дрвета“, обзиром да су донета на предлог Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици, Одељење у Шиду под бројем НПТ-9/19 од 16.04.2019. године, а који предлог, између осталог, садржи и процену ризика надлежног полицијског службеника која не представља доказну радњу у смислу ЗКП јер је предузета у складу са Законом о спречавању насиља у породици, а не ЗКП-ом, те записник о изјашњењу оштећене ВВ ПС Шид број ПУ-4-33/2019 од 15.04.2019. године који је састављен у другом поступку где оштећена није упозорена на одредбе о сведочењу прописане Закоником о кривичном поступку, као и записник о пријему кривичне пријаве ПС Шид од 15.04.2019. године, а што се све не може користити као доказ у кривичном поступку, па самим тим се не могу користити ни наведена решења као “плод отровног дрвета“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 112. став 26. КЗ је прописано да се исправом сматра сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе, као и рачунарски податак.

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Имајући у виду цитирану законску одредбу члана 112. став 26. КЗ, којом је ближе одређен појам исправе, те да решења Основног суда у Шиду Нп-9/19 од 17.04.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Нпж-12/19 од 22.04.2019. године сходно одредби члана 112. став 26. КЗ представљају исправе које је у прописаном облику издао надлежни државни орган у границама своје надлежности по одредбама Закона о спречавању насиља у породици, то се наведена решења као таква могу користити, односно извести као доказ у кривичном поступку.

Даље, из списка предмета и то записника о главном претресу од 14.05.2020. године произилази да је првостепени суд ове доказе извео по службеној дужности у складу са одредбом члана 15. став 4. ЗКП и то вршењем увида у садржај наведених решења на основу одредбе члана 405. ЗКП, а што је сходно одредби члана 138. став 1. ЗКП предвиђено као један од начина на који се врши доказивање исправом, при чему су ови докази прибављени од стране суда као органа поступка по службеној дужности сходно одредби члана 139. став 1. ЗКП, а што је један од начина на који се прибавља исправа.

Дакле, имајући у виду да наведена решења Основног суда у Шиду Нп-9/19 од 17.04.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Нпж-12/19 од 22.04.2019. године представљају законите доказе и по начину прибављања и по својој садржини и да се на истима може заснивати пресуда, то се стога као неосновани оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем ових доказа и заснивањем побијане правноснажне пресуде на истима, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојана Грубановића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић